

Udtog af en Oversættelse

af

Elisabeth Barret Brownings

„Aurora Leigh“

ved

Julie Meyn.

Forord.

Den engelske Digterinde Elisabeth Barrett Browning, der i sit Fædreland og i Amerika beundres meget — en Beundring, der er steget, ikke aftaget, siden hendes Død (1861) — er sikkert ikke kendt af mange her hjemme.*) Der er ikke oversat synderligt af hende paa Dansk, og hendes Værker er ingenlunde lette at læse, Indholdet er dybsindigt, vidnende om en ganske ualmindelig Lærdom, høje ædle Tanker og sand Originalitet; men nogen Uklarhed og Mangel paa Formskønhed skæmmer dem og kan ved første Blik virke frastødende. Dog kan neppe nogen fordybe sig i hendes Poesi uden at gribes mægtigt deraf, uden at mærke, med hvilken Alvor hun tager sit Digterkald, hvorledes hun føler det som sin helligste Pligt kun at udmønte det Guld, hun har fundet i sin egen Sjæl. Man træffer hos hende baade høj Idealitet og kraftig Realisme; hun ser Kvindelighedens Ideal ikke i Svaghed og Underkastelse men i Sjælsstyrke og Selvforglemmelse; hun opfordrer os ikke til at drømme os bort fra, hvad der er grufuldt og hæsligt, men til at stride af yderste Evne for at afhjælpe saa meget som muligt deraf.

Dette udtaler hun med mest Modenhed og Kraft i sit Hovedværk „Aurora Leigh“, der baade er et ejendommeligt og fremragende Digterværk og, i Ordets sandeste Betydning, en „Kvindesags-Bog“. Heri hævdes først den unge Kvindes Ret til at faa sine Evner udviklede, til at lære, hvad hun personlig føler stærkest Trang til at sysle med, uden Hensyn til, hvad Skik og Brug anviser hende. Dernæst hendes Selvstændighed overfor den Mand, der begærer hende til Hustru

*) Kvinden og Samfundet“ har i 1889 bragt en Artikel om hende af Fru Anna Wad, og i samme Aargang et Par oversatte Digte: „Traadt fejl“ og „En Mands Fordringer“. I Ellen Keys Foredrag „Misbrugt Kvindekraft“ nævnedes hun som vort Aarhundredes største kvindelige Digter. Dr. G. Brandes har i „Indtryk fra Polen“ citeret den Lignelse om Athosbjerget, som findes paa Side 117 af nærværende Oversættelse.